

stellen. Het gold de omstandigheden, waaronder zij in Juli van dat jaar een tochtje naar den Haag maakte. Dat kon toch in verband staan met orangistische plannen en voor de volksmannen uit de Staten van Holland was niets gevaarlijker dan die oranjezucht. Men nam daartoe in verhoor Jacob van Stipriaan, broodbakker te Delfshaven en vernam van hem, dat hij op zekeren dag in de maand Juli 1783, met de schuit van half twaalf of half één naar den Haag varende, »zeker oud vrouwspersoon naast zich had zitten, bij zich hebbende een jong vrouwspersoon en een kind. Volgens een andere bron (1) heette zij, blijkens een verhoor van Kaat, in tegenwoordigheid van den bakker Stipriaan, Apollonia van den Berg, toen nog maar drie weken kraams. Dat hetzelfde oude vrouwspersoon bezig zijnde met het knippen van groen papier, zoo als men gemeenlijk gebruikt om te versieren, het andere vrouwspersoon tegen haar zeide, jij knipt groen papier, waarom knip je geen oranje, waar op dezelve antwoordde: wat Oranje, str... Oranje, slaat Oranje tegen je k... Dat hij deposant daarop hetzelfde oude vrouwspersoon aanziende, zeide: je valt daar zoo laag op Oranje, dat zoudt ge bij ons te Rotterdam niet moeten zeggen, hetgeen door haar beantwoord wierd met deze woorden: te Rotterdam! wel ik woon zelv te Rotterdam, waarop hij deposant repliceerde: wel dat zeg jij wel, maar ik ken je niet en zij hernam: wel ik ben Kaat. Deposant raakte daarop met haar aan den praat en vroeg of ze geen nieuws had. Ze haalde toen een gedrukt vers tegen de Mennonieten gemeente te Leiden uit haar zak, en zeide, lees het maar hard op, dan hebben er de botmuilen ook wat aan. Hij wilde 't houden, maar zij zeide neen, het is mijn laatste,

---

(1) Register der Crimineele Notulen, Dl. III, bl. 102 recto e. v.